

διομαζόμενῷ Νεοχωρίῳ.—Στ. 19, Νάσσατο κ. τ. λ.] Ἐκ τῶν Ήσιόδου Ἑργ. καὶ ἡμερ. στ. 639.—Στ. 21, Ἐλειών.] Λειψάνα νῦν καλούμενος καὶ Παλαιεοβοῦνα, κατὰ τὸν Μελέτιον· ἐν δὲ τοῖς ιωτέροις πέντε Ζαγάρα (Mont Zagara) γραφόμενος.—Αὐτοῦ.] Ἐκ τοῦ Γερμέσου Πλίθωνος, AT, Αὔτης. Τὸ ἔμβολον ἀντίγραφον, Αὔτη· ἕπερα δὲ, Αὔτη.—Στ. 22, Κατὰ τὸν ὄχατον.] Ἐκ ΔΓ, AT, Καὶ τὸν ὄχατον.—Στ. 23, Μυχόν.] Τὸν νῦν λιμένα ίανίτσι, ἡ Γεινίτσι (Port Gianitzi) προσαγορευόμενον.

ΣΕΛΙΔ. 179, στ. 2, Ήν.. καλοῦσι.] Ἐκ ΔΓ προσέθηκα τὴν πρώτην λέξιν· τὸ δὲ λειπόμενον κενὸν διάτημα ὑπ' οὐδενὸς τῶν ἀντιγράφων ἀναπληροῦται. Οὐκ ἀπιθάνως οἱ χριτικοὶ, τῶν Όλμιῶν, ἀκρις, ἡς ὁ Στράβων ἐν τοῖς πρόσθεν (σελ. 135) ἐμνημόνευσε, τοῦν μηδὲ εἰσέρυπκέναι τοῦ χωρίου ὑπειλήφασι· διὸ δεῖν γράφειν φασὶν ἀπαρτίζοντας, Ήν Όλμιας καλοῦσι. Άε δ' Όλμιαι βροβάρως νῦν Μαλαγγάρα (Cap Malaigara) καλοῦνται.—Στ. 3, Παγάς.] ΗΔ, AT, Πηγάς.—Στ. 17, Γλυκέρα.] Φρύνη μὲν οὖν, οὐ Γλυκίρα, ἡν ἡ λαθοῦσα δώρου παρὰ Πραξετέλους τὸν Ἑρωτα. Ίδε Παχανίαν (ά; 20).—Θεσπιάσιν.] ΗΔ (σημαίνοντα, dans Thespies, ἀσπερ ἥρμῆνευσεν ὁ Βρεκεγγῦνς. "Ιδε Strab. tom. III, Éclairciss. pag. 115) AT, Θεσπιεῦσιν (aux Thespiens).—Στ. 19, Θεσπιαν.] ΗΔ, AT, Θέσιν.—Στ. 24, Καὶ περὶ τῶν.] Ἐκ ΔΓ προσειληφα τὸν σύνδεσμον.—Στ. 25, Οἱ τ' ἀμφ' Ἀρμ'.] Ἐκ τῆς ίλιαδος, β, 499.

ΣΕΛΙΔ. 180, στ. 5, Φοινικίῳ ὅρει.] Τῷ νῦν, ὡς φασι, καλούμενῷ Μαζαράκῃ (Mazaraci). "Ιδε τὰς ἐν τῇ Γαλλ. μεταφρ. σημιώσεις.—Στ. 13, οὐκαλέσα.] ΗΔ, AT, οὐκάλεσε. —Ἀλαλκομενά.] Άι νῦν κολοβῶς καλούμεναι Ἐμέναι, κατὰ τὸν Μελέτιον.—Στ. 14, Κορώνεια.] Ή νῦν Καράρι. —Στ. 18, Πίνδαρος δὲ καί.] Ἐκ ΔΓ, προσειληφα τὸν πρῶτον τῶν συνδέσμων.

ΣΕΛΙΔ. 181, στ. 5, Καταλέγει.] Ἐκ ΔΓ, AT, Καταλέγεται. —Στ. 14, Ἀσσ' Ἀθάνα κ. τ. λ.] Κενολόβωται τὰ τοῦ Ἀλκαίου ἔπη. Τῶν χριτικῶν τις οὗτας εἶκακες ὅτιν τοὺς τελευταίους δύο σίχους ἀναπληροῦν δικιρεῖν καὶ τάττειν.

Ἄπαι Κορωνείχς ἔπιδ' εὔμενής,
Εἴπερ πάροιωθεν ἀμφὶ βωμόνς
Κωραλίω ποτκιώ παρ' ὅχθαις
Ἐθυσα. —————

190 ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΑ ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ

(ίδε Mus. Critic. or Cambridge Classic. research. vol. I, n° 4, pag. 427). — Στ. 21, Ἀλάρτος.] Ή νῦν Παλαιοπαναγία, ή Τριθόνιο, καλουμένη, χωτά τὸν Μελίτιον.

ΣΕΛΙΔ. 182, στ. 1, Πλαταιαῖ.] Ή νῦν Κόκλια. — Στ. 3, Βοιωτίας.] Έκ τοῦ Γερμίσου Πλήθωνος, AT, Μεγαρίδος. — Στ. 4, Ελευθερού.] Λί γάνη Πετρούστραχε, ή Πετροεβράχε καλούμεναι. — Τῆς Αττικῆς.] Έκ τῆς Γαλλικῆς τοῦ Δουνδείλου μεταφράσεως οὗτω πεδανῶς εἰκάσαντος, AT, Τῶν Πλαταιεών. — Στ. 12, Μυάμα.] ΗΔ (συνάδομεν τῇ γνώμῃ τοῦ Γερμανοῦ ἐκδότου), AT, Μυῆμα. Τὸ δ' ὄλοντόπος, Μυασάλκεως τὸ μνᾶμα τῷ Πλαταιάδα, παρέγγυρχτον ἔστικεν εἶναι, καὶ οὐχ ὑπὸ τοῦ Στράβωνος μυημονεύσιν. — Στ. 15, Αόνιον.] Έκ διερθώσιτος τοῦ Δουνδείλου, AT, Ιόνεον. ίδ. τὰς Γαλλ. σημειώσεις. — Στ. 18, Οἱ δὲ ὑπὸ Θήβας.] Έκ τῆς ίλιαδος, β', 505.

ΣΕΛΙΔ. 183, στ. 1, ὅπου τὸ ἀμφικτυονικὸν συνήγετο.] Ἐγέρου τοῦτο παρὰ τὸ ἐν Θερμοπύλαις ἀμφικτυονικόν συνήγετο δὲ πεδανῶς κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον, ὅτε συνετέλουν καὶ τὰ Παμβοιώτικα, ὡς ἀνωτέρω (σελ. 181) ἐμνημόνευσεν ὁ Γεωγράφος. — Στ. 6, Κεντησίς κ. τ. λ.] Έκ ΔΓ, AT, Κατέσχε. — Στ. 20, Τὸ δὲ ἀκραρχίον.] Τὸ αὐτὸ ταῖς ἀνωτέρω (σελ. 180) θηλυκῶς καὶ πληθυντικῶς ὥνθείσαις ἀκραρχίκις. Νῦν δὲ καλεῖται Προσσίνα ή Προσκίνα (Proscina), ὡς φαστινοὶ περιηγοῦται. ίδε τὰς εἰς τὴν Γαλλ. μετάφρ. σημειώσεις.

ΣΕΛΙΔ. 184, στ. 4, Οὐδέ.] ΗΔ, AT, Οὔτε. Εν τινι δὲ τῶν ἀντιγράφων οὐδέτερον φέρεται. — Στ. 7, ίδομενεύς... τέκτονος ὑιόν.] Έκ τῆς ίλιαδος, ε', 43, ὅπου μέντοι ἀντὶ τοῦ, τέκτονος, φέρεται, Μήονος. Καὶ ἔστι τοικύτη γεγονέναι πάλαι καὶ ή παρὰ τῷ Στράβωνι γραφή, εἴγε τὴν Τάρυνη τῆς Δυσίας (τῆς καὶ Μαιονίας, ή Μηονίς καλουμένης) εἶναι, ἐκ τούτου Στράβων κατασκευάζειν ἡβούλετο, ὅτι ὁ παρὰ τῷ Ποιητῷ Φαῖτος, ὁ ἐκ Τάρυτος, Βώρου ἦν ὑιός τοῦ Μήονος, τουτέσι τοῦ Δυδοῦ. — Στ. 14, Ήρη.] Έκ τῆς ίλιαδος, δ', 8. — Στ. 16, Γεγενήσανται.] Ἀμενον ἐν ἐγράφετο, Γεγεννῆσαν. — Στ. 24, Καταφυγεῖν.] ΗΔ, AT, Καταφεύγειν.

ΣΕΛΙΔ. 185, στ. 1, Χαιρώνεια.] Ή πρότερον Ἀρυη, εἶτα Χαιρώνεια, νῦν δὲ Κάπραινα καλουμένη (ίδε Πλούταρχ. βιων Μέρ. Α, Προλεγομέν. σελ. 56', σημ. 6, ἐμ. ἐκδ.). — Στ. 9, Διεβάδαι.] Ή γάνη Διεβαδία, ἀφ' οἵς καὶ ή πᾶσα Βοιωτία οὗτως ὀνόμαζε.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΥ ΟΦΗΛΗΣ ΤΟΜΗΣ ΕΡΕΥΝΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΗΣ: ΕΠΙΧΑΙΡΗΣΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ

—Στ. 13, Λεῦκτρα.] Κατά μὲν τὸν Δαχιβίλλην, Λιβαδόςρο οὐν καλούμενα, κατὰ δὲ τὸν Πατρίκιον, Ἰτέχια (Itechia). ἔτεροι δὲ εἰς τῷ οὐν καλούμενῷ Παραπόγια (Parapogia) τόπῳ κεῖσθαι τὰ πᾶλαι Λεῦκτρα φασίν. Ἰδε τὰς εἰς τὴν Γαλλ. μετάφρ. σημειώσεις.

ΣΕΛΙΔ. 186, στ. 2, Όρχομενόν.] Όν ὁ μὲν Πατρίκιος ἔτι καὶ οὐν Όρχομενόν, ὁ δὲ ἡμέτερος Μελέτιος Σκριποῦ φυσίν αὐτὸν καλεῖσθαι.—Στ. 6, Πολυχρηματήσαντας.] ΉΔ (παρὰ τὸ Πολυχρηματίσω), ΑΤ, Πολυχρηματίσαντας (παρὰ τὸ βάροντον Πολυχρηματίζω). Συνῆκε δὲ τὴν διόρθωσιν καὶ ὁ κλεινὸς Συνεδέρος ἐν τῷ Ελληνογερμανικῷ Λεξικῷ. Παρὰ δὲ τὸ Πολυχρηματέω καὶ ὁ Πολυχρηματίας (Διογ. Λαέρτ. 5, 28), ἐπιθετὸν οὕπω καταχωρισθέντον εἰς τοὺς Λεξικοῖς.—Στ. 8, Οὐδὲ ὅσ' εἰς.] Εἴ της Ἰλιάδος, i, 381. —

Στ. 20, Οὗτε μὴ λαμβάνων πολλά, ἀν ἔχοι πολλά.] Οὗτοις ἔγραψε, ΑΤ, Οὗτε μὴ λαμβάνων πολλὰ οὐκ ἀν ἔχοι πολλά, τοῦ Γερμανοῦ ἐκδότου, ὃς τὸ ἀπαγορευτικὸν μόνον, Μή, εἶται παραλαβὼν, καὶ φυλάξας τὸ προηγούμενον, Οὗτε, ὥφειλε τὸ ἐπόμενον ἀρνητικὸν, Οὐκ, ἀποσχοινίσαι τοῦ χωρίου. Η γάρ οὐλη γραφὴ τοῦ διορθώσαντος (συνάδουσα τῇ ἀρχαίᾳ Λατινικῇ μεταφράσει) οὗτοις εἶχεν, Ο τε μὴ λαμβάνων πολλά, οὐκ ἀν ἔχοι πολλά. Όλου δὲ σχεδόν τι τὸ χωρίου τοῦτο μέχρι τῶν ἐπομένων (σελ. 187) λέξιων, οἵνιαί εἰς, τοσαύτης γέμει σχολαστικῆς φλυαρίας, ὡς' οὐκ ἀν δικηγορικοῦ ἀλλότριον εἶναι φάναι τοῦ Στράβωνος, ἐγγραφὲν, ἢ προσγραφὲν ἵως τῷ χωρίῳ ὑπὸ τεινος οὐ τῶν εἰδότων χρυσὸν ἀργύρῳ περιχεύεσθαι, ὡς φησιν ὁ Ποιητής, ἀλλὰ τῶν τὰ χρυσὰ καὶ τὰ ἀργυρὰ κιβδηλεύειν ἐπιτιμένων.—Στ. 20, Εἰ δὲ ἀμφότερα, συνέχει τὴν ἀμοιβήν. Τὸ γάρ κ. τ. λ.] Ήλλοιώσαι καὶ τὴν γραφὴν καὶ τὴν ζῆσιν, ΑΤ, Εἰ δὲ ἀμφότερα συνέχει, τὴν ἀμοιβὴν ἔχει. Τὸ γάρ. Ο γάρ νοῦς, ὁ ἀμφότερα ἐνεργῶν, τευτέσιν ὁ λαμβάνων τε καὶ διδοὺς ἐν μέρει, συνέχει, ὃ εἰς σώζει καὶ ποιεῖ διαμένειν τὸ ἀμοιβούς διδόναι καὶ λαμβάνειν. Νεκτέρου δὲ ἐκλεπόντος, οὐδὲ ἡ ἀμοιβὴ σώζοιτο ἀν ἔτει τῷ γάρ λαμβάνοντε μόνον, διδόντι δὲ μηδὲν, παύσονται ποτε οἱ διδόντες, ὥσπερ αὖ ὁ διδόντς ἀγεν τοῦ λαμβάνειν, παύσεται καὶ αὐτὸς τὰς θόσεως, μηκέτι ἔχων οὐδὲν θώσια.—Στ. 26, Οὐ δέ οὗτος ἔτερως ἀν κατορθοῖ.] Οὐδὲ ὁ λαμβάνων μὲν, μηδὲν δὲ χαριζόμενος, κατορθοῖ ἀν Νεκτέρου, τὸ λαμβάνειν δηλουότι, ἢ τὸ χαριζεσθαι.—Στ. 28, Τὰ χρήματ'.] Εἴτε Εύριποι (Φοινισσ. 442) ἡ ρῆσις.

ΣΕΛΙΔ. 187, στ. 5, Διάγωσιν.] Γραπτέον, οἵμαι, Ἄγωσιν.—
Στ. 8. Στρατειαν.] Γράφε Θαρρόν, Στρατιάν.

ΣΕΛΙΔ. 188, στ. 3, Ἀχαιοῦς ἀποίκους Ὁρχεμενίου.] Ἐναντία
τχύτα, ἡ γοῦν ἐναντιοφανῆ οἵς εἶταις (σελ. 508) ἔρετ περὶ τῶν ἐν
Πόντῳ λίχαιῶν.—Στ. 11, Ο γάρ Δαφνοῦς ἦν τότε τῆς Φωκίδος.]
Ἐξ ΔΓ, ΑΤ, Οὐ γάρ Δαφνοῦς ἦν τότε τῆς Λοκρίδος.—Στ. 15,
Οὐ δοκεῖ.] Ἐξ ΔΓ (ὅμολόγου τῆς ἐν τῷ ἐμῷ ἀντεγράφῳ), ΑΤ,
Οὐ δὲ εκεῖνος.

ΣΕΛΙΔ. 189, στ. 6, Κυημίδος] Τῆς νῦν ὀνομαζομένης Χλωμὸς,
ἢ Τάβουγά τοῦ Ταλαντίου, ὡς φησι Μελέτιος. Καὶ ἔστι τὸ δεύ-
τερον τῶν ὀνομάτων παρὰ τὸ Ταλάντειον, καμόποδιν ὑπὸ τῇ Κυ-
μίδῃ καίμανην, οὗτοι κληθεῖσαν ἀπὸ τῆς καταντικοῦ νήσου Αἴταλάν-
της.—Στ. 8, Παρνασός.] Τὸ πάλαι καὶ νῦν καὶ ἔσσαι κλεινὸν ὄνομα
τοῦ Παρνασοῦ εἰς τὸ Τερνεστὸς μεταπεποιησθαι φησιν Εὔσαδης
(Οὖσσ. τ', σελ. 1872) ἐφ' ἑαυτοῦ. Νῦν δὲ καλεῖται Λιάκουρα,
ὡς φησιν ὁ Μελέτιος· ὅπερ ὄνομα ἀπὸ τῆς ὑπερκειμένης τῷ Παρνασῷ
Δυσκωρείας πόλεως (περὶ τῆς ἐν τοῖς εἶταις σελ. 191 ὁ Στράβων) αὐτῷ
τεθεῖσθαι, ἔθεισκαν ταῖς εἰς τὸν Ηλιόδωρον (Μέρ. Β, σελ. 94) σκ-
μειώσεσι.—Στ. 14, Ἐπέρ τούτων δὲ τόπῳ καὶ.] Ἐξ ΔΓ, ΑΤ, Ἐπέρ
τούτων δὲ καὶ.—Στ. 15, Ἀκαρυάνες, καὶ τινα τῶν Ηπειρωτικῶν
ἐδγῶν καὶ τῶν Μακεδονικῶν.] Τὸ μὲν πρότον ἐθνικὸν ὄνομα Ἐξ
ΔΓ, τὰ λοιπὰ δὲ εἰς ΕΔ, ΑΤ, Ἀθαμάνες ἐκ τῶν Ηπειρωτικῶν
ἐδγῶν καὶ τῶν Μακεδονικῶν. Καὶ πιτοῦται τὴν ἡμιτέραν γρα-
φὴν γωρίου ἔτερον παραλληλειν ἐν τῷ τέλει τῆς Στραβωνείου Γεωγρά-
φίας (Μέρ. Γ, σελ. 307) τόδε· «Καὶ Αίτωλῶν καὶ Αἴκρυάνων, καὶ
» τινῶν Ηπειρωτικῶν ἐδγῶν, ὅσα τῇ Μακεδονίᾳ προσώριται. Η Αἴδη
οὖ δὲ εἶταις προσέθηκα, Δεῖ δὲ, ἀναπληρῶν τὸ κενὸν τῶν ἀντεγράφων
διάτημα, ἔτεροι προσθετέον εἶναι εἴκαζον τὸ, οἷς δεῖ. —Στ. 18,
Ἀνατολάς.] Ἐξ διορθώσεως τοῦ Δουνδείλου, ΑΤ, Ἀρκτους.—Στ. 27,
Κατὰ μῆκος.] Ἐξ ΔΓ, ΑΤ, Κατὰ τὸ μῆκος.—Στ. 29, Ή δὲ
νότιος, αἱ δὲ λοιπαὶ, Αἱ ἐσπέριοι κ. τ. λ.] Καὶ τοῦτο ἐκ τῆς διορ-
θώσεως Δουνδείλου (πλὴν οὐ προσέθηκα τελυταίου ἄρδου, Αἱ), ΑΤ,
Η δὲ ἐσπέριος, αἱ δὲ λοιπαὶ ἐσπέριοι.—Στ. 30, Οὐδὲ γάρ
ἡ.] Ἐξ ΔΓ, ΑΤ, Οὐδὲ ἡ.

ΣΕΛΙΔ. 190, στ. 1, Μέχρε Αἴτειον.] Ἐξ ΔΓ, ΑΤ, Μέχρε τοῦ
ἀρκτίου —Στ. 2, Θεσσαλονικείας.] Οὗτως ἀνεπλήρωσα τὸ κενὸν
τῶν ἀντεγράφων διάτημα, ὅπερ ἔτεροι ἀναπληροῦν ψόντο δεῖν διά-

τοῦ, Νότιου, δῆλοι διὰ τοῦ, Σηπιάδος, καὶ ἐσχάτως ὁ Δου-
δεῖλης, διὰ τοῦ, Μακεδονίας.—Τελευτὴ τὸ θέρην.] Εὖ ΕΔ. ἡ τοῦ
κενοῦ ἀναπλήρωσις.—Στ. 3-7, Τῶν τοιούτων χωρίων... τὰς δὲ λοι-
πὰς οὐκέτι.] Παραβάλλουν τὰ ἐν τῷδε τῷ χωρίῳ ἀναπληρώματα τοῖς
σημειωθεῖσι διὰ μακρῶν ἐν τῇ Γαλλικῇ μεταφράσει (Strab. tom. III,
pag. 448 et Eclaircissement. pag. 134 et 141) διακρίνεται ἔξις τὰ
ἡμέτερα τῶν ἀλλοτρίων.—Στ. 10, Δελφοί.] Οἱ νῦν καλούμενοι
Κασρί.—Ελάτεια.] Ή νῦν Δεῦτα, κατὰ τὸν Μελέτιον ὁ δὲ Γάλλος
Δαμβιλῆς αὐτὸς εἶναι φησι τὸ καλούμενον Τουρκοχῶρι. —
Στ. 14, Νεῖκος κ. τ. λ.] Εὖ τῆς Οδυσσείας, θ', 75-80.

ΣΕΛΙΔ. 191, στ. 6, Δυκώρεια.] Εἴπερ τὰ μερὸν ἀνωτέρω
(σελ. 192) εἰρημένα μοι περὶ τῆς Δυκώρειας· ἃς τὸ νέον ὄνομα κακῶς
ὁ Δαμβιλῆς ἔτρεψεν εἰς τὸ Ηλιόκορον (Heliocoro). — Στ. 7,
Ἴπ' αὐτῷ.] ΗΔ, ΑΤ, Επ' αὐτῷ. — Στ. 8, Κίρφις.] Τανῦν Στίβα
καλούμενον ἐν τοῖς Πίναξι. — Στ. 9, Απολεῖπον.] Εὖ ΔΓ, ΑΤ, Απο-
λεπόν. — Στ. 10, Πλεισός.] Οἱ νῦν Σιζαλίσκα (Sizaliscal) σημειού-
μενος ἐν τοῖς Πίναξι. — Στ. 14, Κρίσσα.] Καὶ νῦν τῷ αὐτῷ ὄνόματι,
Κρίσσα, γράφεται ἐν τῷ Πίνακι τοῦ Ἰταλοῦ Πόλυκ, καὶ οὐ Χρισσό,
ώς φέρεται παρὰ τῷ Μελέτιῳ. — Στ. 15, Αντίκιρρα.] Ή νῦν καλου-
μένη, Ἀσπρα σπίτια· κατὰ δὲ τὸν Μελέτιον οὐ ταύτη, ἀλλὰ ἐν
τῷ λεγομένῳ, Μετοχίῳ τοῦ ἀγίου Δουκᾶ, ἢ Σιδηροκαυ-
χίῳ, κατὰ δὲ πάλαι Αντίκιρρα. — Στ. 16, Τὸν Ελλέβορον.] Σκάρ-
ρην, Θηλυκῶς, ἐν τῇ παρ' ἡμῖν συνηθείᾳ νῦν λέγεσθαι τὸν Ελλέ-
βορον φασίν οἱ κοινοὶ Δεξικογύραφοι. Παρ' ἑτέροις δὲ γράφεται Σκαρφίν
(ὅπερ ἐξίν οὐδέτερον συγκεκομμένου παρὰ τὸ Σκαρφίον), καὶ Καρ-
φίν, καὶ Καρπίν. Καὶ ἔσκε τὸ γυνήσιον ὄνομα Καρφίον εἴναι, παρὰ
τὸ Κάρφος, διὰ τὴν τῆς ρίζης εἰς πλεῖστα οἰοντὶ τριχία καὶ κάρφη ἀπο-
τελεύτησεν. «Ρίζαι δὲ ὑπεισὶ λεπταὶ, μελανιναὶ, οἰοντὶ ἀπό τεινος κεφα-
νί λίου χρομμυώδους ἥρτημέναι· ὅν καὶ ἡ χρῆσις» φησίν ὁ Διοσκο-
ριδης (δ', 151). Εὗται δὲ ἡ ρίζα κοιλίας καθαρτικὸν τῶν ἄγαν
σφοδρῶν, ὡς καὶ παρημεληθεῖ τὴν χρῆσιν αὐτῆς τοῖς νεωτέροις
ἰατροῖς, ἡπιωτέρων εὐποροῦσι φαρμάκων· καὶ καταπλασσομένη δὲ
εἰς διαφόρους ποιεῖ νόσους. Εὔχεται δὲ καὶ πταρμῶν κινητικὴν δύναμιν
τριβομένη καὶ ταῖς ρίστῃ προσφρομένη· ὅθεν καὶ Θίεσεντες, του-
τέσι Πταρμεῖν ρίζα, ὠνόμασει τοῖς Γερμανοῖς ὁ Ελλέβορος.

ΣΕΛΙΔ. 192, στ. 1, Άμφισσεναι.] Τοῖς κατοίκοις τῆς Άμφισσης,
ἢ νῦν Σαλώναν τινὲς καλεῖσθαι φασίν· ὁ Μελέτιος δὲ Λαμπτηνοὺς

διομάζει τὴν πόλην.—Στ. 2, Γάρ καὶ οὗτοι.] Ἐκ τοῦ ἐμοῦ ἀντεγράφου, ΑΤ, Γάρ οὗτος.—Στ. 26, Πᾶν τὸ τοιοῦτον.] Ἐκ ΔΓ προτείληφα τὸ ἄρθρον.—Στ. 27, Πλεῖστον καὶ ἐκ πλειόνων ἐπεδήμει.] ΉΔ, ΑΤ, Πλεῖστον καὶ ἐκ πλειόνων ἐπεδήμει. Άι πρὸ τοῦ Νερομακοῦ ἐκδόσεις φέρουσι, Πλεῖστον, ὅπερ αὐτὸς διορθῶν ἔτρεψεν εἰς τὸ οὐδέτερον ἐνικόν Πλεῖστον· ήμεν δ' ἐδοξεῖ τρεπτέον εἶναι μᾶλλον εἰς τὸ πληθυντικόν οὐδέτερον. Τρέπειν δ' ἐπάναγκες δεῖν φέρεται καὶ τὸν ἐνεγώτε τοῦ ρήματος σις τὸν παρατατικὸν, διὰ τὸν ἔτερον παρατατικόν, Ενομένετο· ὁ γάρ νοῦς, Οσῷ πλεῖστον ἔτην καὶ ἐκ πλειόνων πόλεων ἡ γωρῶν ἐπεδήμει, τοσῷδε μεῖζον ἐνομένετο καὶ τὸ ὄφελος.

ΣΕΛΙΔ. 193, στ. 1, Ἐπὶ τὸ πλεῖστον.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐπὶ τὸ πλεῖστον.—Στ. 5, Προσέλαβε.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Προσέλαβετο.—Στ. 24, Δυοκαίδεκα.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Δώδεκα.

ΣΕΛΙΔ. 194, στ. 10, Τὸ ἐν Δελφοῖς ἱερὸν χρημάτων χάρει· τῶν δ' ἀναθημάτων τὰ μὲν κ. τ. λ.] Ἐκ τοῦ Γεμίσου Πλήθωνος (ἴδ. τὰς Γαλλ. σημ. tom. III, pag. 458, not. 2) ἡ σίξις, καὶ ἐκ μέρους ἡ γραφὴ, ΑΤ, Τὸ ἐν Δελφοῖς ἱερὸν χρημάτων δὲ χάρει τῶν ἀναθημάτων τὰ μέν. ΔΓ (οὐ χείρων τῆς διορθώσεως),... χρημάτων χάρει, καὶ τῶν ἀναθημάτων τὰ μέν. Οἱ νοῦς, Τὰ μὲν χρήματα πάντα ἀφῆρεν τὸ ἱερὸν· ὡν δ' εἶχεν ἀναθημάτων τὰ μὲν ἥρται κ. τ. λ. Ἐτεραὶ γάρ τὰ χρήματα τῶν ἀναθημάτων, ἡ δῆλον καὶ ἐκ τοῦ Παυσανίου (γ', 23), τοῦ ἐν Δήλῳ ἵεροῦ τὴν σύλλογον ἰζορεῦντος ἐκείνου· «Κατασύρας πολλὰ μὲν ἐμπόρων χρήματα, οἱ πάντα δὲ ἀναθήματα».—Στ. 14, Οὐδὲν δέ τοι κ. τ. λ.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, Ι, 404.—Στ. 19, Επινοοῦσιν.] ΔΓ (σχεδὸν ἐξετηλος), ἔπονοοῦσιν.—Στ. 22, Ὅπο τούτων.] Οὗτοις ἀνεπλήρωσα τὸ ἐν ταῖς ἐκδόσεσι καὶ ἐν τοῖς ἀντεγράφοις κενὸν διάτημα ἀναφέρεται δὲ εἰς τὸν Όγόμαρχον καὶ τὸν Φάῦλλον. Τὰ ἔξης δὲ κενά κατέλιπον, ὥσπερ καὶ οἱ πρὸ ἐμοῦ.—Στ. 26, Ἐπὶ τῶν ὄλλων, οἵτις οὐ προσῆκε τὰ παλαιά.] Εξ εἰκασίας κάνταῦθεν ἀπήρτισα τὰ κολοβά, οὗτοις ἔχοντας ἐν ταῖς ἐκδόσεσιν, Ἐπὶ τῶν ὄλλων οὐ... ὥκοις τὰ παλαιά.

ΣΕΛΙΔ. 195, στ. 5, Πετέσθαι.] ΉΔ (κατὰ χρόνον ἀόριστον), ΑΤ, Πέτεσθαι (ἐνεγώτος). ΔΓ, Φυγεῖν· ὅπερ ἔσικεν ἐξῆγησις εἴναι τοῦ Πετέσθαι, ὄρθως κατὰ μεταφορὰν λεγομένου ἐπὶ τῆς δρομίας ἐκφυγῆς, οἷαν εἰκός ἐσι φεύγειν τοὺς ὑπὸ σεισμοῦ καταχωσθῆναι μέλλοντας. Δέγει δὲ καὶ ἡ συνήθεια παραπλησίως ἐπὶ τῶν τοιούτων, Ἐπέταξεν ἐξω.—Στ. 22, Ἀγκρουσις.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ,